



„ბეზნიერია ის, ვისაჲ
სამშობლოსათვის უძგერს გულთი,

„მედიურიკის“ ვისაჲ
სამშობლოსათვის უძვერს გულს

მედიურიკა



AxaliGantiadi@gmail.com

მოცინაღური ქრონიკა

სოციალური პროგრამის ფარგლებში

სამრევლო საკვირაო სკოლის მშენებლობა

დასასრული გვ5.

მთავარი საზრუნავი

მუნიციპალიტეტის სოფლებში საბავშვო ბაღების მშენებლობაზე

დღევანდელი ჩვენი პუბლიკაცია, რასაც პერიოდულად ვახორციელებთ “ასალი განთიადის” მეშვეობით, მორიგი ანგარიშია, თუ როგორ მიმდინარეობს კასპის მუნიციპალიტეტის სოფლებში საბავშვო ბაღების მშენებლობა. ძირითადი სათქმელი შეეხება ორი სოფლის – თვალადისა და მეტეხის ბაღების მშენებლობათა საერთო მდგომარეობას. მაგრამ, სანამ კონკრეტულ მდგომარეობას გაგაცნობთ, შევახსენებთ ერთიან სამშენებლო პროექტს, რომელიც საქართველოში გაიშალა ორი წლის წინ, ქვეყნის პრემიერ-მინისტრის ინიციატივითა და მთავრობის მხარდაჭერით. იგი ითვალისწინებს საქართველოს მასშტაბით, არც მეტი და არც ნაკლები, 885 სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულების აგებას. აქედან გამომდინარე დაიგემა კასპის მუნიციპალიტეტის რვა სოფელში ბაღების აშენება, კერძოდ: ოკაშში, ლამისყანაში, ჩანგილარში, მეტეხში, ქვემო გომში, ახალქალაქში, ახალციხესა და თვალადში (ერთში – თეზში – არსებული გახსნა).

სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში ბაღების მშენებლობა-გახსნების სამუშაოები სადღეისოდ, შეიძლება ითქვას, რომ სანახევროდ შესრულებულია. ასე, მაგალითად, ახალი ბაღები საზეიმოდ გაიხსნა და უკვე ფუნქციონირებს ოკაშა და ჩანგილარში, სრულად რეაბილიტირდა თეზში. აი, თვალადში მშენებლობა დასრულებულია და მიმდინარეობს გახსნის წინამოსამზადებელი საქმიანობა – სივრცის დასუფთავება, მოზარდთა კონტინგენტი-სათვის განკუთვნილი ინვენტარის შეტანა-გაწყობა, აღსაზრდელთა სიის დადგენა და ა. შ.

*** კავთისხევის ადმინისტრაციული ერთეულის სოფელი თვალადი ზემომოხმობილ ჩამონათვალში ერთადერთია, სადაც სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულება დღემდე არ არსებულა. აი, ქართული საგანმანათლებლო და სასკოლო-სასწავლო სასოფლო კერების ადგილსამყოფელად კი რაც ითვლება, უკვე ერთი საუკუნე სრულდება. საქმე ისაა, რომ თვალადში პირველი დაწესებით სკოლა 1921-1923 წლებში გაიხსნა. ამ უკანასკნელის ისტორიულად საფეხ-

ურებრივ ცვლილებებზე სიტყვას აღარ გავაგრძელებთ, მხოლოდ უახლესი ფაქტის მოხმობით შემოვიფარგლებით: სოფელ თვალადში საჯარო სკოლის თანამედროვე, ყოველმხრივ აღჭურვილი და მშვენიერი ნაგებობა 2019 წელს ჩადგა მწყობრში.

ჰოდა, როცა დღის წესრიგში დადგა საკითხი, სად გაჭრილიყო საძირკველი სოფლის პატარები-სათვის განკუთვნილი დაწესებულებისათვის, გადაწყდა: სად და, – სკოლის შენობისავე გვერდით! ჩვენ არ ვიცით, ვინ არის ის პიროვნება, ვინც ასეთი არჩევანი გააკეთა, ანდა, სად და რა დონეზე გადაწყდა სკოლა-ბაღის ერთიან სივრცეში მოაზრება, მაგრამ დღეს, როცა ცოდნის ახალი კერის მშენებლობა უკვე გასრულებულია, კედლები ნათელი საღებავის ფერებშია მოხატული, როცა ეზო-კარმიდამოზე ახალნარგობანია ჩაყრილი, ასეთი არჩევანი გამართლებულია მრავალმხრივი – სიმბოლური, კონკრეტული თუ განზოგადებული – თვალსაზრისით.

ზემოთ აღნიშნული პროგრამით გათვალისწინებულ სამშენებლო-სარეაბილიტაციო სამუშაოებს ახორციელებს საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს მუნიციპალური განვითარების ფონდი. ანუ, იგი გვეკლინება ყველგან კეთილსაქმეთა დამკვეთად და სანდო, გამოცდილ, სახელმწიფო რგოლად, რომელიც მინდობილ საქმეს სიღინჯით ზომავეს და არ მოჩქარეობს, რამეთუ, ანდაზისებური თქმისა არ იყოს, ასეთ დროს სიჩქარე ზიანის მქონეა...

ჩვენს თემატურ თხრობაში შემოგვიერთდება შპს “ინდუსტრიის” წარმომადგენელი კასპის მუნიციპალიტეტში ლევან დემეტრაშვილი, ვინც ზედამხედველობს ჩვენში მიმდინარე საბავშვო და სასკოლო დაწესებულებების მშენებლობას. ვინ-ვინ და ის განლაგებულა და აინტერესებულა პიროვნება, რამეთუ თითქმის ყოველდღიურად უშუალოდ ადგილებზე ეცნობა ამა თუ იმ ობიექტზე შექმნილ ვითარებას, ამოწმებს სამშენებლო პროექტით შემუშავებული ნორმებისა და პირობების რეალურად შესრულებას

და მშენებლობის ხელმძღვანელებთან ერთად იღებს საჭირო გადაწყვეტილებას.

ლევან დემეტრაშვილი – შპს “ინდუსტრიის” წარმომადგენელი: – გვერწმუნეთ, მუნიციპალური განვითარების ფონდი, როგორც დამკვეთი, საქართველოს მასშტაბით მშენებარე სკოლამდელი დაწესებულებების საქმეში ფრიალ დიდი გამოცდილების მქონეა. ამას, უპირველესად, ის განაპირობებს, რომ მისი მუშაკები კვალიფიციური და ძლიერი სპეციალისტები არიან, სწორედ ამგვარი საქმიანი მხარით გამოირჩევიან მისი კურატორი შიდა ქართლის ზონაში ნინო დვალი და ზედამხედველი მშენებლობის დარგში გოგა კახიძე. ისინი და მისი კოლეგები ის მუშაკები არიან, ვინც მშენებლობის პროცესში მცირე გადახრასაც კი არ დაუშვებენ და საპროექტო მონაცემების სრულად დაცვას მოითხოვენ.

სწორედ მან, ბატონმა ლევან დემეტრაშვილმა გვიმეზურა წლებად 4 აპრილს სოფელ თვალადში, რათა თვითონ კიდევ ერთხელ მოეხილა ახალდასრულებული მშენებლობა, ჩვენ კი პირველად დაგვრწმუნებულებავით სოფლის სკოლამდელი აღზრდის



ახალი ნაგებობის სიმშვენიერეში, გამართულობაში, კომპლექტაციაში, რათა შეგვეგრძნო ჯერაც საღებავ ახალ შემშრალი კედლებისა და იატაკის, ჭერის, ფართო ფანჯრების ჩაკეტილ სივრცეში შეხავებული საოცარი სურნელი, ყური მიგვევლო გაყურსულობამდე მისული სიჩუქისათვის... ჰო, ბა ამა თუ იმ ობიექტზე შექმნილ ვითარებას, ამოწმებს სამშენებლო პროექტით შემუშავებული ნორმებისა და პირობების რეალურად შესრულებას

ვისთვისაც განკუთვნილია ახალი ჭერკვეთი...

ზემოთ ”ჩაკეტილი სივრცე” იმიტომაც ვახსენეთ, რომ ბაღის მშენებლობა სრულად დამთავრებულია და იმიტომ მისი ჭიშკარიცა და მთავარი შესასვლელიც მართლაც ჩარაზულია. მის ტერიტორიაზე ორი პიროვნება დავგვხვდა: დარაჯის როლში მყოფი მშენებელი ერიკ არუთინოვი, რომელიც წელიწადნახევარია, რაც ბაღის მშენებლობის მონაწილეა და მანამდე კი საბავშვო ბაღი სოფელ ქვემო გომშიც უშენებია, და, კიდევ, ზაზა ედიშერაშვილი, რომელიც ბაღის ტერიტორიის შემოსაზღვრელი მავთულბადის ღობის ბოლოდარჩენილ მეტრებს მწვანე ფერში ღებავდა ფუნჯით.

– ასეა, სამშენებლო ამოცანა კეთილად განასრულა ამხანაგობა “მეგა ბილდის” შრომითმა კოლექტივმა (უფროსი ვახტანგ ქოიაკა), – გვაწვდის დამატებით ცნობას ლევან დემეტრაშვილი, – ახლა ჯერია კასპის მუნიციპალიტეტის სკოლამდელი

სათამაშო მოედანს, მთავარი შესასვლელის ჭიშკართან – საქვების დამხმარე ნაგებობას და სახანძრო რეზერვუარს...

... ჩვენი მანქანა კავთისხევი-მეფისქალაქის სამანქანო გზით მალე ამ ისტორიული სოფლისაკენ მიემართება. აქაც, როგორც თვალადში, საბავშვო ახალი ბაღი გათვლილია 100 მოზარდზე. ესაც მეფისქალაქი, ესაც მშენებლობის მოედანი... საქმე აქაც წინ მიდის, მშენებლები შენობის მეორე სართულის კედლებს ტიხრავენ ბლოკწყობით.

მეფისქალაქიდან გეზი მეტეხისკენ ავიდეთ.

მეტეხში ბაღის მსენებლობა შარშან დაიწყო, მაგრამ დროში გაიწელა და გაჭიანურდა. რატომ და ვის გამო, ახლა ამის გარკვევა არ გვიცდია. სურათი, რაც ახლა დავგვხვდა ადგილზე, თვალს ახარებს: ბლოკის კედლები ამოყვდათ კალატოხებს პროექტით გათვალისწინებული 2-სართულიანი შენობის უკვე მომთავრებულ პირველ სართულზე. ერთი

ლების პროექტს ხელმძღვანელობდა.

ჩვენი ძველი ნაცნობი გვაუწყებს, რომ მეტეხის ბაღის მშენებლობას განაგებს შპს “სქაი + ჰაუსი” და მისი თავკაცია იოსებ მახვილაძე. ამასთან, გვამშვიდებს, – ხარაჩოებზე ისეთი ხალხი გვიყენია, მათ ნახელავს წუნი არ დაედება და აპრილში აღებული სამუშაო რიტმს არც მომდევნო თვეებში შეანელებენო. გავიცანით ისინიც, გამრჯე და მარჯვენა დღეც ილი

ვაჟა ბალხამიშვილი (სხვათა შორის, ყოფილი მოჭიდავე) – ოჯახური დინასტიური პროფესიის გამგრძელებელი. მისი მამაც ხელოსნობდა და ის თუ თბილისში მუშაობდა, შვილი თავისივე სოფლის მშენებელია და ამ საქმეში თითქმის 45 წელი მოუთავებია, მეტეხის ლამის ყველა უბანშია მისი ნახელავი და გარემონტებული, სახურავდადგმული სახლი. ამჯერად გვერდში ამოუყენებია სიძე-ბატონი, საჩხერელი ზვირაძე დინდბაძე, რომელსაც ჯერ ხელის თითები ეყოფა მშენებლის სტაჟის წლებისათვის.

ამირან ტატანაშვილს პირადული ვერ გამოვკითხეთ, რადგანაც ის გვერდით ამოსდგომოდა ტარიელ თავაძესა და ლევან დემეტრაშვილს და საპროექტო ნახაზის ქაღალდებს ჩაჰკირკიტებდა სამივე – სად, რა, როგორ და რატომ უკეთესი იქნებოდა...

მეტეხელი დიმიტრი კორკოტაშვილი კმაყოფილების ტონით გვეუბნება, რომ, მართალია, მისი შვილები ვეღარ ივლიან მამის ნაშენებ საბავშვო ბაღში (ისინი უკვე 15, 12 და 6 წლისანი არიან), მაგრამ განა, საკუთარ შვილიშვილებს არ წადგებათ ეს ბაღი?! ჰოდა, როცა იცი, ვისთვის აშენებ, მაშინ საქმეც გეიოლება და კარგადაც გამოგდის!

ამაში მას კვერს უკრავენ თორნიკე ბეგიაშვილი და გურამ ჯაღალაიშვილი. ერთი ხარაჩოზე მღვარ ხელოსანს საკედლე ბლოკს უმარჯვებს, მეორე კი ურიკით ეზიდება და ორივეს უმარაგებს.

ასეა, ასე: როცა იცი, რას და ვისთვის აშენებ.

დაიბადა 1871 წლის 6 აპრილს.

გიორგი მაზნიაშვილის ოჯახური წრე

დრული ნიჭი, რაც არაერთხელ საქმიოც დაადასტურა. მიუხედავად იმისა, რომ ხანგრძლივად იმყოფებოდა საქართველოს გარეთ, შესანიშნავი ქართულით მეტყველებდა და ბრწყინვალედ იცოდა საქართველოს ისტორია. კადეტთა სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ გაანაწილეს ქალაქ არდაგანში პოდპორუჩიკის ჩინით, შემდეგ კი სამხედრო გზას აგრძელებს რუსეთში მეფის კარზე.

გიორგი მაზნიაშვილს ცოლად ჰყავდა თბილისელი სომეხი სოფლაგრის, პირველი გილდიის ვაჭრის ივანე კარაევის ქალიშვილი, სოფიო კარაევა, რომელიც თავისმა უშვილო ბიძამ, სოფლაგარმა, იშვილა და დაუტოვა თავისი მემკვიდრეობა და ბინა მერკვილაძის ქუჩაზე (ახლანდელი მაზნიაშვილის ქუჩა), რომელშიც ახლაც ცხოვრობენ გიორგი მაზნიაშვილის ქალიშვილის, ანეტას შვილიშვილები.

გიორგის და სოფიოს შეეძინათ ოთხი შვილი: ანეტა, გიორგი, ვასილი და ბორისი. ვასილი სამი წლის ასაკში გარდაიცვალა ავადმყოფობის გამო.

ანეტას პირველი ქორწინებიდან ჰყავდა ორი შვილი – იგორი და კუკა მალახოვები. იგორი ახალგაზრდა გარდაიცვალა, კუკა ცხოვრობდა შუა აზიაში. გადმოცემის მიხედვით მაზნიაშვილის ოჯახი წავიდა ქ. აშხაბადში, მიზეზი გაურკვეველია, თან წაიყვანეს მზარეული მინა კერესელიძე, თავისი ცოლით ელენე გელიტაშვილით. გიორგის დაბრუნების შემდეგ, მინა კერესელიძე თავისი ცოლ-შვილითა და კუკა დარჩენ აშხაბადში, სადაც მიწისძვრის დროს მინა და მისი მეუღლე დაიღუპნენ, ხოლო მისი ქალიშვილი ლილი კერესელიძე ცხოვრობდა თბილისში.

მეორე ქორწინებიდან ანეტას ჰყავდა ორი ვაჟი – გიორგი და თეიმურაზი. მისი მეუღლე იყო სამხედრო ოფიცერი სერგო დეგელოვი, რომელიც გიორგი მაზნიაშვილთან ერთად მსახურობდა და პედაგოგიურ მოღვაწეობასაც ეწეოდა სამხედრო სასწავლებელში.

გიორგი მაზნიაშვილს და მის მეუღლეს, სოფიოს, ანეტას უფროსი ვაჟი იგორი უშვილებიათ და გვარიც მიუციათ. ანეტას დამთავრებული ჰქონდა წმინდა ნინოს სასწავლებელი და მუშაობდა პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში მოლარედ. გიორგი მაზნიაშვილის დაპატიმრების შემდეგ ოჯახი მძიმე სოციალურ-მორალურ და მატერიალურ მდგომარეობაში აღმოჩნდა. ანეტა და სერგო გაშორდნენ ერთმანეთს, რათა სერგოს, როგორც სამხედრო პირს და მაზნიაშვილის სიძეს, პრობლემები არ შე-

ქმნოდა და თავის უფროს შვილთან, გიორგისთან ერთად დედასთან ეკატერინე დეგელიძესთან გადავიდა საცხოვრებლად ლუწანაძის ქუჩაზე, ოპერის გვერდით. მასთან ერთად გადავიდა კუკაც, ხოლო თეიმურაზი დარჩა დედასთან. სერგო დეგელიძე გაიწვიეს დიდ სამამულო ომში, როგორც ოფიცერი 1941 წელს და 1942 წელს დაიღუპა ქერჩში.

1937 წლის 5 მაისს გიორგი მაზნიაშვილი დააპატიმრეს სოფელ სასირეთში, იმავე დღეს თბილისში დააპატიმრეს მისი ვაჟი, 35 წლის ივანე. გიორგი დეგელიძის გადმოცემის მიხედვით, როდესაც ჩეკისტები შევიდნენ მერკვილაძის ქუჩაზე მაზნიაშვილის ბინაში, ივანეს უთხრეს, რომ მივიდნენ მის დასაპატიმრებლად, ივანე უცებ ქალაღლივით გათეთრდა, მაგრამ თავს მოერიდა, სარკესთან მივიდა, თმები გადაივარცხნა, ჰალსტუხი გაისწორა და ჩაბარდა. ამ დროს გიორგი მაზნიაშვილის უმცროსი ვაჟი ბორისი ეზოში შემოვიდა, მეუბნებოდა უთხრა, – თქვენს სახლში ჩეკისტები არიან, არ შეხვიდე, თორემ შენც დაგიჭერენო. შეშინებული ბორისი უკან გამობრუნდა, სირბილით მივიდა მატარებლის სადგურში და პირველივე დაძრულ მატარებელს გაჰყვა, რომელმაც ბაქოში ჩაიყვანა. პირველი მეუღლე ჰყავდა სომეხი ქალი და ამ ქორწინებიდან შეეძინა ვაჟი გიორგი მაზნიაშვილი, დაიბადა. 1935 წელს და გარდაიცვალა 2011 წლის თებერვალში, გიორგის ჰყავს ორი ქალიშვილი, რომლებიც რუსეთში ცხოვრობენ.

1941-45 წ. ბორის მაზნიაშვილი გაიწვიეს ფრონტზე და მსახურობდა ტანკისტად. დაიჭრა და ომიდან დაბრუნდა მე-2 ჯგუფის ინვალიდით.

1970 წელს ბორისი თბილისში დაბრუნდა, ცოლად შეირთო რუსი ქალი ალექსანდრა, რომელთანაც შვილი არა ჰყავდა.

*** 1976 წელს სასირეთის სკოლაში მოწვეული იყო პოეტი იოსებ ნონეშვილი, რომელსაც თან ახლდა მწერალი ელიზბარ მაისურაძე და ბორის მაზნიაშვილი. ბორისმა მაშინ თხოვნით მიმართა რაიონის ხელმძღვანელობას და ადგილობრივ საბჭოს, რათა დახმარებოდნენ დაებრუნებინათ მამაპაუელი სახლი, მაგრამ უარი უთხრეს. მანამდე კი ბორისმა თხოვნა გაუგზავნა მაშინდელი ცენტრალური კომიტეტის მდივანს ლ. ი. ბრეჟნევის, სადაც ითხოვდა მამისა და ძმის რე-

დასასრული იხ. გვ -8.

რაც შეეხება გიორგის დასაშვას, პირველი ქორწინებიდან ჰყავდა 2 ვაჟი და ცხოვრობდა ქ. გორში. მაშინ ტრადიციის მიხედვით ბავშვები გლეხის ოჯახში იზრდებოდნენ. ავადმყოფობის გამო ორივე ვაჟი გარდაეცვალა, რის გამოც საშა ქმარს დაშორდა. საშა საცხოვრებლად გადავიდა ქ. ქუთაისში, თან სწავლობდა. იქ გაიცნო და ცოლად გაჰყვა პოლონელ გრაფს იგნაცი კაიტანოვის ძე ოსოვსკის. იგნაცი ოსოვსკი დიპლომატიური მისიით გაგზავნილი იყო პეტერბურგიდან ირანში, როგორც გრიბოედოვი, მაგრამ ქუთაისში გახდა ავად და 8 თვე მკურნალობდა. გამოჯანმრთელების შემდეგ ქუთაისის ადმინისტრაციამ იგნაცი დატო-



ვა სამსახურში, როგორც ნიჭიერი და განათლებული ადამიანი, რომელმაც 12 ენა იცოდა და მისი წოდება იყო “სტალპავიო დვარენინი”.

საშას და იგნაცი ორი ქალიშვილი ჰყავდათ – გალა და თამარი, რომლებიც სწავლობდნენ ქუთაისის გიმნაზიაში. მათთან ერთად სწავლობდა მათი ბიძაშვილი სასირეთიდან დუშკო ფრიდონის ძე გლურჯიძე.

1906 წ. იგნაცი ოსოვსკი ფილტვების ანთებით გახდა ცუდად, მას სუსტი ჯანმრთელობა ჰქონდა, თან გულიც აწუხებდა. მოგვიანებით კი, 1907 წელს, სამივეს – იგნაცი, გალასა და თამარს დაემართათ დიფტერია. იგნაცი და მისი უმცროსი ქალიშვილი, 11 წლის თამარი, გარდაიცვალნენ სექტემბერ-ოქტომბერში. დარჩა საშა ფეხმძიმედ და იანვარში შეეძინა ანა. უსახსროდ დარჩენილმა საშამ გაყიდა ქუთაისის სახლი და გადავიდა ქობულეთის დასასვენებელ სახლში პატარა ანათი.

გალას და თამარის ნათლია იყო კანნიცინი, რომელიც პეტერბურგში ცხოვრობდა და მსახურობდა მაღალ თანამდებობაზე მეფის კანცელარიაში.

გალა მამის გარდაცვალების შემდეგ გააგზავნეს პეტერბურგში და პატრონობდა კანანიცინი. ჰყავდა გერმანელი გუგერნიორი და გერმანულად თავისუფლად საუბრობდა. გალა ცოლად გაჰყვა რუს ოფიცერს ყარსში მიხეილ ჯაგინოვს და შეეძინათ ორი ვაჟი – ნი-

კოლოზი და იური. საბოლოოდ ერთმანეთს გამოირდნენ.

ანას როდესაც შეეძინა პირველი ქალიშვილი, უფროს დას გამოუგზავნა დეპეშა “დაიბადა გალა”, გალიამ კი გამოუგზავნა პასუხი “გილოცავ თამარის დაბადებას”.

გალა ქმრის ნათესავებთან დიდი პატივისცემით სარგებლობდა. მათ ერევანში ნათესავის დაკრძალვაზე გალა მიიწვიეს. იქ შეხვდა ყოფილ მეუღლეს ჯაგინოვს, რომელსაც უკვე სხვა მეუღლე ჰყავდა, ეს იყო მათი ბოლო შეხვედრა. თბილისში დაბრუნებისას კი 1965 წელს 72 წლის ასაკში გარდაიცვალა. მიხეილმა გარდაცვალების წინ კი დაიბარა, რომ დაეკრძალათ გალას გვერ-

დღეს ბევრი ახსენებს გიორგი მაზნიაშვილის სახელს, გარკვეულწილად ცნობილია მისი დამსახურება სამშობლოს წინაშე, მაგრამ ფართო საზოგადოებისთვის ნაკლებად არის ცნობილი ის ოჯახური წრე და გარემო, რომელშიც დაიბადა და გაიზარდა ნიჭიერი მხედართმავარი. როდესაც ვეცნობით ამ დიდი ადამიანის მეტად მწირ ბიოგრაფიულ ცნობებს, ნათელი ხდება თუ რატომ მოაღწია მისმა სახელმა დღემდე ასეთი სიამაყით, მიუხედავად იმისა, რომ გიორგი მაზნიაშვილის სახელი წლების განმავლობაში იკრძალებოდა და მისივე ოჯახშიც მასზე მხოლოდ ჩურჩულით ლაპარაკობდნენ.

გენერალი გიორგი მაზნიაშვილი დაიბადა 1871 წლის 6 აპრილს. გ. მაზნიაშვილის მამა – ივანე ალექსანდრეს ძე მაზნევი დაიბადა 1844 წლის 21 მაისს, თადარიგის პოდპორუჩიკის ალექსანდრე ვასილის ძე მაზნევის ოჯახში, რომელიც მოინათლა 30 მაისს ქ. გორის ღვთისმშობლის მიძინების ტაძარში. მისი ნათლია იყო ქ. გორში მცხოვრები, საგუბერნიო მდივანი დიმიტრი გრიგოლის ძე სელეზნევი.

ივანე მაზნევი 8 წლის იყო, როდესაც მამა გარდაეცვალა. მისი მზრუნველობა კოლეგიის მდივანმა ნინო ივანეს ასულმა ბაიაკოვსკაიამ ითავა.

დედა ქრისტინე (კონა) დავითის ასული გლურჯიძე იყო სასირეთელი აზნაურის დავითის ქალიშვილი. ივანეს და ქრისტინეს შეეძინათ სამი შვილი – ალექსანდრა, გიორგი და პელაგია. საეკლესიო მეტრიკული წიგნების მიხედვით გიორგი მაზნიაშვილის და ალექსანდრა დაიბადა 1868 წლის 27 მაისს სოფელ სასირეთში, მოინათლა იმავე წლის 2 ნოემბერს, ნათლია იყო პორუჩიკი ეგორ ივანეს ძე ჯილაევი.

და – პელაგია დაიბადა 1873 წლის 17 ოქტომბერს სოფელ სასირეთში, მოინათლა იმავე წლის 28 დეკემბერს. ნათლია იყო დუშეთის მაზრის სოფელ საშაპუროს აზნაური ზურაბ შაბუროვი.

ალექსანდრასა და პელაგიას (პოლინას) დაბადების რეგისტრაცია გატარებულია სოფელ სასირეთის წმინდა გიორგის საეკლესიო მეტრიკულ წიგნში. ორივე შემთხვევაში დაბადების რეგისტრაცია და ნათლობა მოახდინა მღვდელმა გრიგოლ ლუკიანოვმა.

მღვდელი ლუკიანოვი ცხოვრობდა სოფელ ზემო ხანდაკში, მისი ქალიშვილი რუსუდან ლუკიანოვა ცნობილი ექიმი, პედიატრი, დოცენტი და მეცნიერი იყო. დღეს ხანდაკში მისი სახლი არსებობს, სადაც მისი შვილიშვილი ექიმი მერაბი ცხოვრობს.

სამრავლო საპირაო სკოლის მშენებლობა

დასასრული. დასაწყისი გვ-1.

მეუფის კურთხევითვე ვიყენებდით ყველა შანსს ბავშვებთან და მოზრდილებთან შესასხვედრად. ერთ წელიწადში კი, 2017 წელს, უკვე შედგა მცირერიცხოვანი ჯგუფი, რომელთაც გაკვეთილს კუტარებდით ხსენებული ტაძრის ეზოში მდებარე შენობაში, რომელიც ზომით ძალიან პატარაა. იყო შემთხვევები, როდესაც ერთი კონკრეტული კლასის ბავშვები საჯარო სკოლებიდან შეთანხმებულად ერთად მოსულან გაკვეთილზე, ასეთ შემთხვევაში ბავშვების მოთავსება აღნიშნულ ოთახში ძალიან გვიჭირდა. სწორედ ამისგან იყო განპირობებული უფრო დიდი სივრცის არსებობა.

- როდის გახდა მისი არსებობის აუცილებლობა?
- 2017 წლიდან დღემდე ვახტანგ გორგასლის ტაძ-

არში, მცირე ჩავარდნებს თუ არ ჩავთვლით, ფუნქციონირებს სამრევლო სკოლა. იქიდან გამომდინარე, რომ ეკლესიასთან არსებულ მცირე ზომის ოთახში, რომელიც ზემოთ აღვნიშნეთ, ვეღარ შევძელით დატევა მოსული ადამიანებისა და, ასევე, არ გვქონდა ინვენტარი სრულფასოვანი გაკვეთილის ჩატარებისა (პროექტორი, კომპიუტერი, მერხები და ა. შ.), რამდენიმე თვის მანძილზე მოგვიწია ადგილის შეცვლა და აღნიშნულ გაკვეთილებს ვატარებდით კასპის ზრდასრულთა განათლების ცენტრში. (აქვე ვისარგებლებ შემთხვევით და მაღლობას გადაუხდი ცენტრის დირექტორს სალომე მუხიგულაშვილს). დამეთანხმებით, რომ დიდი მნიშვნელობა აქვს ადგილს, თუ სად მდებარეობს ესა თუ ის დაწესებულება და განსაკუთრებით სამრევლო სკოლა, რა თქმა უნდა ქრისტეზე საუბარი, მისივე სახლის ტერ-



იტორიაზე, ეკლესიის გალავანში, ბევრად მეტის მომცემია ადამიანებისათვის, ამიტომ, ამ ყველაფრის გათვალისწინებით, გახდა აუცილებელი უშუალოდ ეკლესიის კედლებში მოზრდილი სივრცისა, შენობა-ნაგებობისა, სადაც უფრო მეტი საშუალება იქნებოდა, როგორც გაკვეთილის, ასევე სხვა აქტივობების ჩატარებისა (როგორიცაა, მაგალითად, ზატყერა, გალობა, ზუცურის შესწავლა ან სხვ.).

– ვისი თანადგომითა და საქმიანი ჩართულობით მიმდინარეობს სკოლის მშენებლობა?

დაარსებაში. თავისი წვლილი შეიტანა ქართული თეატრის განვითარების საქმეში. დაწერა პიესები: „სურათი ყმაწვილი ქალის ცხოვრებიდან“ და „ბედი მუხთალი“. მონაწილეობდა „ვეფხისტყაოსნის“ ტექსტის დამდგენი კომისიის მუშაობაში, თავის სახლში გახსნა ქალთა სკოლა-სამკერვალო, რომელმაც 25 წელი იარსება. მისი ხელმძღვანელობით შეიქმნა პირველი სკოლა გორში, გამოსცა საბავშვო მოთხრობების კრებული. კიტა აბაშიძე წერდა: „ვისაც კი შეეხო მისი კეთილმოსურნე ხელი, ყველა გააადამიანა, ყველას ღვთაებრივი სული შთაბერა“.

სახელწოდება „ბედნიერი მანდილოსანი“ 1911 წელს მიენიჭა, როდესაც ქართველმა ხალხმა ზემოთ გადაიხადა მისი 40 წლის სამწერლო მოღვაწეობის იუბილე. უკრაინაში მყოფმა ქართველებმა მას ბარათი გამოუგზავნეს ტექსტით „სალამი შენდა ქართული ლიტერატურის ღირსეულო მსახური, საღამო შენდა ჭაღარით მოსილო ივერიის ასულ“.

ღვაწლმოსილი ქალბატონი ე. გაბაშვილი გარდაიცვალა 1938 წლის 7 აგვისტოს. დაკრძალულია დიდუბის პანთეონში.

მეფე ერეკლე მეორის ქალიშვილის-თეკლე ბატონიშვილის უმცროსი ვაჟის-ვახტანგ ორბელიანის ასულის მარიამ ჯამბაკურ-ორბელიანის შესახებ ისაუბრა ლიზი ზუციშვილმა. მან აღნიშნა, რომ მარიამს ბევრი სასიკეთო საქმე ჰქონდა გაკეთებული ქართველი ერისათვის. მარიამ ჯამბაკურ-ორბელიანმა

– წინამძღვარი ჩვენი ტაძრისა გახლავთ მიტროპოლიტი ანდრია (გვაზავა). როგორც მოგეხსენებათ, მეუფე დამიანეს გარდაცვალების შემდეგ მან ჩაიბარა ჩვენი ეპარქია. მეუფე ანდრიას ყოველი მობრძანებისას ვსაუბრობდით აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით. მეუფე მუდმივად აღნიშნავდა და აღნიშნავს როლს სამრევლო საკვირაო სკოლის არსებობისა სამრევლო ტაძრებში. სწორედ მისი კეთილი ნებითა და ლოცვა-კურთხევით და მისი უშუალო ჩართულობით დაიწყო და დღესაც მიმდინარეობს სამრევლო საკვირაო სკოლის მშენებლობა.

– როგორ წარმოგიდგენიათ ახლო მომავალში კასპის სამრევლო საკვირაო სკოლის ფუნქციონირება? რა სახით წარიმართება სკოლაში საგანმანათლებლო ვრცელი პროცესი?

– ვფიქრობთ, ახლო მომავალში დასრულდება შენობის მოწყობა და დაიწყებს ფუნქციონირებას. რა სახით წარიმართება სწავლის პროცესი,

ლამისყანელ მემამულე ალექსანდრე ორბელიანზე იქორწინა. მიუხედავად წოდებრივი სხვაობისა, ჯამბაკურ-ორბელიანები უანგაროდ ეხმარებოდნენ სოფლის მოსახლეობას.

მარიამმა თავისი სახსრებით დააარსა დაწყებითი სკოლა ლამისყანასა და ატენში. 1879 წელს „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ დაარსებისთანავე მარიამი მისი ნამდვილი და დამფუძნებელი წევრი გახდა, იგი იყო ქართული სათავადაზნაურო სკოლის სამზრუნველო კომიტეტის წევრი. 35 წლის მანძილზე იგი ამ კომიტეტს თავმჯდომარეობდა.

ორბელიანები ივანე ჯავახიშვილის თანამდგომნი იყვნენ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დაარსების საქმეში. უნივერსიტეტის შენობის გეგმა მარიამ ჯამბაკურ-ორბელიანმა შეეცარიიდან ჩამოიტანა.

მოღვაწე ქალი 1880 წელს აირჩიეს სამუსიკო სასწავლებლის კომიტეტში, 1886 წელს ჩამოყალიბებულ „მასწავლებელ ქალთა საზოგადოებას“ მარიამი 33 წელი პატრონობდა.

სიცოცხლის ბოლო წლებში მარიამ ორბელიანი მთარგმნელობით მუშაობას ეწეოდა. იგი ფრანგული ენის კერძო მასწავლებელი იყო. ორბელიანებს არაერთი სტიპენდიანტი ჰყავდათ ქართულ ვაჟთა სკოლაში, რუსეთისა თუ საზღვარგარეთის უნივერსიტეტებში. მათ ლამისყანაში საკუთარი ხარჯით გაიყვანეს სასმელი წყალი, მკურნალობდნენ ავადმყოფ გლეხებს, მათ თვითონ მოჰყავ-

დღეს რთული სათქმელია, რადგან მსგავსი სასწავლო დაწესებულება ჩვენს ეპარქიაში პირველია. მაგრამ უნდა ვთქვათ, რომ მეუფე ანდრიას აქვს ძალიან დიდი გამოცდილება სასწავლო დაწესებულებების კეთილად ფუნქციონირებისა. უფლის ნებით, მის ლოცვა-კურთხევაზე და ამ უდიდეს გამოცდილებაზე დაყრდნობით, აბსოლუტურად ყველაფერი გაკეთდება მომავალი თაობის სწორად აღზრდისა და განვითარებისათვის (ხოლო იესომ თქვა: „აცადეთ ბავშვებს და ნუ უშლით ჩემთან მოსვლას, ვინაიდან მაგისტანებისა ცათა სასუფეველი“), ასევე, მრევლის სწორად ჩამოყალიბებისა და განვითარებისათვის. რაც შეეხება ჩართულობას საგანმანათლებლო საქმიანობაში, აუცილებლად იქნებიან მოწვეული და ჩართული ისეთი სასულიერო პირები და პიროვნებები, რომელთაც საზოგადოება უკვე ძალიან კარგად იცნობს და მათი მიდგომები ბავშვებთან და ზრდასრულებთან გამოცდილია და უდიდეს შედეგს იძლევა.

მათ ექიმი ლამისყანელებსათვის. სოფელი დიდად ემადლიერებოდა და ამბობდნენ: „ის სულგანათლებული ორბელიანები ბატონები კი არა, სოფლის პატრონები იყვნენ“.

მარიამი გარდაიცვალა 1941 წლის 8 აგვისტოს. მისი სურვილი იყო დაკრძალულიყო სიონის ტაძარში, საგვარეულო აკლდამაში, მამა-პაპათა გვერდით, მაგრამ იმდროინდელმა ხელისუფლებამ ნება არ დართო მის ახლობლებს და დაკრძალულია კუკიის სასაფლაოზე.

შეხვედრაზე ღვაწლმოსილი ქალბატონებისადმი მიძღვნილი ლექსები მხატვრულად წაიკითხეს მოსწავლეებმა.

ლონისძიებას ესწრებოდნენ მოწვეული სტუმრები: ვახტანგ გორგასლის სახელობის საკათედრო ტაძრის მღვდელმსახური მამა ალექსანდრე (გუბელაძე), ლამისყანის ჯამბაკურ-ორბელიანთა სასახლე-მუზეუმის მენეჯერი სოფიო ცუცუნაშვილი-ფაველნიშვილი, ამავე მუზეუმის ექსკურსიამბლოლი ვერიკო ზარიძე, პედაგოგები და მშობლები. დამსწრე საზოგადოებამ დადებითად შეაფასა მოსწავლეთა მიერ წარმოდგენილი თემები.

მოსწავლეთა სახლის მენეჯერმა ლელა პეტრიაშვილმა მაღლობა გადაუხადა სტუმრებს მობრძანებისათვის, წრის ხელმძღვანელს - ნანა მერე-ბაშვილსა და მოსწავლეებს საინტერესო თემების დამუშავებისა და წარდგენისათვის.

ქალბატონი და სახელმწიფო სკოლების დანახვისა და განვითარებისათვის.

„ახალი განთიადი..“ **იძებს ზაინცფრედს სურათებს წიგნის სავსებით თოქო-მაციანის შესახებ** **თანაწილობით - რაცოვით თქვნი ყველი ჩვენს მაციანში! გამოგვიგზავნეთ ზაინცფრედს**

სპორტ **INFO**

თბილისის „გრანდ სლემის, პრიზიორი

ჭიდაობა ძიუდო: ქ. თბილისში 21-23 მარტს გამართულ “თბილისის გრანდსლემზე” საქართველოს ნაკრები სოლიდური შემაღვენლობით იყო წარმოდგენილი. მასპინძელი ქვეყნისათვის გამოყოფილი კვოტის თანახმად, მწვრთნელებმა 4-4 მოჭიდავე გამოიყვანეს ყველა წონით კატეგორიაში. მათგან ორი იყო ჩვენი მუნიციპალიტეტის წარმომადგენელი – ჯაბა პაპინაშვილი და ირაკლი დემეტრაშვილი. პირველი ყველაზე მსუბუქთა წონაში (60 კგ.) გამოდიოდა, მეორე კი მძიმეწონოსანთა (+100 კგ.) შორის. ამდენად, შეიძლება ითქვას, ერთმა თავისი გამოსვლით გახსნა “თბილისი - არენაზე” (ეს გახლავთ დედაქალაქის სპორტის ახალი სასახლე საბურთალოსზე) გაშლილ ტატამზე მოწყობილი საერთაშორისო მას-



შტაბის პრესტიჟული ღონის ტურნირი, მეორე კი დახურა. მათგან წარმატებული ჩვენებური “დევი” გამოდგა. ირაკლი

დემეტრაშვილმა მკერდი ბრინჯაოს მედლით დაიმშვენა. მისთვის ეს პირველი წარმატებაა “თბილისის გრანდსლემზე”.

ელგუჯა (გუჯა) გუჯაძის ხსოვნა

კასპის სპორტ-კომპლექსის მრავალპროფილურ დარბაზში 17 აპრილს ჩატარდა მოჭიდავისა და მწვრთნელის, გულისხმიერი სამეურნეო ხელმძღვანელის ელგუჯა (გუჯა) გუჯაძის (1957 – 2016) ხსოვნისადმი მიძღვნილი მუნიცი-

საქართველოს აბსოლუტური ფალანგები და პრიზიორები, კასპის მუნიციპალიტეტის მერიისა და სპორტგაერთიანების ხელმძღვანელები, საზოგადოების წარმომადგენლები.

მემორიალური ტურნირი მუსიკალურად

სილ ქვერევიშვილი, შამილ ჯანგიშერაშვილი, ბერდია ნატროშვილი, შმაგი დგალიშვილი, ვასილ გვიმრაძე. ჩემპიონ-პრიზიორები გამოვლინდნენ 10 წონით კატეგორიაში. გაგაცნობთ გამარჯვებულთა ვინაობას: 30 კგ. – ერეკლე მეტეზარიშვილი (ხოვლე), 35 – დათა ნადირაშვილი (კასპი), 40 – ამირან მჭედლიშვილი



პალური ღია პირველობა ქართულ ჭიდაობაში 2010-2011 წლებში დაბადებულ მოსწავლეთა შორის.

ტრადიციულ ტურნირს ესწრებოდნენ მისი ოჯახის ახლობლები, დიდი სამეგობრო წრის წარმომადგენლები, ვეტერანი მოჭიდავეები – მსოფლიოს ჩემპიონები,

გაახმოვანა მუსიკოს-შემსრულებელთა დასტამ: მედოლე – ჯემალ ბერიანიძე (თელიანი), მეზურნეები – ჯემალ ყეინაშვილი (დოესი) და ავთო ბიკიკაშვილი (ხოვლე).

მსაჯთა ბრიგადა: კახა ხუბაშვილი, გიორგი ბერიძე, დავით გეჯაძე, შოთა ბეჟიტაშვილი, ვა-

(ლამისყანა), 45 – გიორგი მანჯავიძე (ქვემო გომი), 50 – დათა მანელიძე (დოესი), 55 – ერეკლე მჭედელაძე (კასპი), 60 – ლუკა ხოდელი (აღიანი), 66 – ბადრი ბაზანდარაშვილი (დოესი), 73 – გუგა იაძე (მეტეხი) და +73 კგ. – გიორგი წერუაშვილი (დოესი).



კასპელი ჭაბუკი სანდრო ახლოური საქართველოს 2025 წლის პირველობის ჩემპიონია! საქებარი სიტყვა მის შესახებ აქამდეც არაერთხელ გვითქვამს. სასიამოვნოა, რომ სანდროს სპორტული გზა კვლავაც აღმავალია. იგი საქართველოს ახალგაზრდული ნაკრების ერთ-ერთი ლიდერია 81-კილოგრამამდე წონით კატეგორიაში. ამჯერად მისი მეტოქეები იყვნენ გორელი ილია ყველაშვილი და ზურაბ ჭილაძე, წყალტუბოელი მათე გველესიანი. სხვათა შორის, ამ წონაში საპატიო კვარცხლბეკზე სწორედ ეს კვარტეტი იდგა, რამეთუ დანარჩენებს ესენი დაეჯობნენ. დავიმახსოვროთ ჩვენი ჩემპიონისა და მისი მეტოქე-მეგობრების სახელები! სწორედ ისინი არიან ქართული ძიუდოს ზვა-

საქართველოს ჩემპიონი



ინდელი დღე. ეს წონა კი აქამდეც და ახლაც ერთ-ერთი საკვანძო ეროვნულ ნაკრებში, თანაც, წარმატებული, სადაც მუდამ დიდი კონკურენციაა. მეტადრე

მაშინ, როცა “ლოს-ანჯე-აქამდეც და ახლაც ერთ-ერთი საკვანძო ეროვნულ ნაკრებში, თანაც, წარმატებული, სადაც მუდამ დიდი კონკურენციაა. მეტადრე

ქალაქ ბრემენში უკვე მეორედ



გერმანიის ქ. ბრემენში ამა წლის 22-23 მარტს გაიმართა ძიუდოსათვის საერთაშორისო ტურნირი.

უკვე 40 წელია, იგი ყოველი მარტის მესამე შაბათ-კვირას ეწყობა. ორგანიზატორია ადგილობრივი ძიუდოს კლუბი “ბრემენელი ოსტატები” (პრეზიდენტი – ბატონი ნორბერტ სპეკერი).

ტურნირში ქართული დროშით ჩართული გუნდის მონაწილეობას ორგანიზებას უწევს კასპელი კაცი – შალვა მერებაშვილი, რომელიც ამჟამად ჩრდილოეთ გერმანიის მხარის ქართველთა სათვისტომოს ხელმძღვანელია.

გერმანულ ისტორიულ ქალაქში საასპარეზოდ მსოფლიოს 20-მდე ქვეყნიდან 800-ზე მეტი მოჭიდავე იკრიბება ზოლმე. ისინი თავიანთი ქვეყნების ნაკრებებს წარმოადგენენ.

მათ გვერდით საქართველოდან კასპის მუნიციპალიტეტის ახალგაზრდული ნაკრები გუნდის მონაწილეობა დიდი გამოწვევაა.

აი, წელსაც ჩვენმა ბიჭებმა ძიუდოს წამყვანი ქვეყნების ძლიერი ნაკრებების წევრთა წინააღმდეგ ვერაფერი გააწყეს და უმედეოდ დაგვირჩნენ. ჯილდოთა უმეტესობა ბრაზილიელებმა და იაპონელებმა იწილადეს.

წარმოდგინეთ, აზერბაიჯანელებიც კი უმედლოდ დარჩნენ...

აი, ისინი, ბრემენში მოვლილი ჩვენი ჭაბუკი ძიუდოისტები: სოსო ბეგლარაშვილი, ლუკა გულდედავა, გიორგი მანჯავიძე, ლუკა მღებრიშვილი, ერეკლე მჭედელაძე, დავით ნინიკაშვილი, გოგა ჭიხინაშვილი და ალექო ზიზანბარელი.

ბრემენში კასპის ნაკრებს ახლდნენ გაერთიანების ღირექციიდან – შოთა გოგიაშვილი და სოსო მამულაშვილი, ზოლო ჯგუფს ხელმძღვანელობდა კასპის მუნიციპალიტეტის მერიის მოადგილე ზურაბ კოპაძე.



„აქტიური სოფლები ჩემი სოფლია“

პროექტის „აქტიური ცხოვრება ჩემი სოფლია“-ს ფარგლებში, ბოულინგის ადაპტირებული დარბაზში ბოულინგის ინტეგრირებული ჩემპიონატი - 2025 გაიმართა.

ჩემპიონატში

წარმომადგენლები მონაწილეობდნენ. გამარჯვებულებს დიპლომები და მედლები გადაეცათ, ხოლო პირველ ადგილოსნებს - ერთი წლით თემო სახოკიას სახელობის გარდამავალი თასი.

ტურნირის მხარ-

კასპის მუნიციპალიტეტის საბრძოლო ხელოვნების კლუბი „კასპი“-ს პრეზიდენტს ალექსანდრე მანძულაშვილს საჩუქრად ტაბაში და სპორტული ინვენტარი გადაეცა.

საჩუქრების გადაცემას ესწრებოდა საქართველოში კუიკონის წარმომადგენელი დუხვი ლი.

სოფელ თელიანში

სოფელ თელიანში შიდა ცენტრალურ გზაზე დასრულდა ასფალტ/ბეტონის საფარის დაგების სამუშაო.

პროექტი ადგილობრივი ბიუჯეტიდან დაფინანსდა, რომელიც შპს „გრანდ როდ გრუპი“-ს მიერ განხორციელდა.

სამუშაო მუნიციპალიტეტის მერმა ვახტანგ მაისურაძემ მერის პირველ მოადგილესთან დავით ქისიშვილთან და ადგილობრივი თვითმ-

მართელობის წარმომადგენლებთან ერთად დაათვალიერა. კეთილმოწყობილმა საგზაო ინფრასტრუქტურამ ადგილობრივების კომფორტული გადაადგილება უზრუნველყო.

როგორც ყოველთვის, 2025 წელს კასპის მუნიციპალიტეტში საგზაო ინფრასტრუქტურის მოწყობა ამავე პრიორიტეტია - აღნიშნა ვახტანგ მაისურაძემ.

საბრძოლო ხელოვნების კლუბი „კასპი“



ვახტანგ მაისურაძემ და საკრებულოს თავმჯდომარემ შოთა ბეგლარაშვილმა მადლობა

გადაუხადეს საქართველოს ტაეკვონდოს ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტს თეიმურაზ მღებრიშვილს

რეგიონებში ტაეკვონდოს განვითარებასა და პოპულარიზაციაში შეტანილი წვლილისთვის.



აფხაზეთის ომის გმირის თემო სახოკიას სახელობის გარდამავალი თასი გათამაშდა.

ტურნირში მონაწილეობა მიიღეს სამშვიდობო მისიებსა და სხვადასხვა საომარ მოქმედებაში დაჭრილმა სამხედრო მოსამსახურეებმა, ომის ვეტერანებმა, ონკოსაზოგადოების წარმომადგენლებმა, პარასპორტმენებმა, შშმ ქალებმა და მამაკაცებმა.

ტურნირში, რომელსაც თემო სახოკიას ოჯახის წევრებიც ესწრებოდნენ - პირველად კასპის მუნიციპალიტეტის

დამჭერები: ქუთაისის, გორის, კასპისა და მარნეულის მუნიციპალიტეტის მერიები. პროექტის პარტნიორები: საქართველოს თავდაცვის სამინისტრო, ვეტერანების საქმეთა სახელმწიფო სამსახური.

პროექტი ხელს უწყობს გაეროს 2006 წლის შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირთა უფლებების დაცვის კონვენციის 30-ე მუხლის იმპლემენტაციას და მისი აღსრულების ხელშეწყობით შშმ პირთა საზოგადოებაში თანაბარ - უფლებრივი მდგომარეობის დამკვიდრებას.

გამოიწერეთ „ახალი განთიადი“! განალით ზეგნი მკითხველი!



კასპის მუნიციპალიტეტში სპორტული

ინფრასტრუქტურის თანაბრად ხელმისაწვდო-

სოფელ ლამისყანაში

მობის მიზნით, სპორტული პროექტების განხორციელება გრძელდება.

ამ ეტაპზე ხელოვნურ საფარიანი სპორტული მოედნის მოწყობის სამუშაო სოფელ ლამისყანაში მიმდინარეობს.

სამუშაო პროცესს მუნიციპალიტეტის მერი ვახტანგ მაისურაძე და საკრებულოს თავმჯდომარე შოთა ბეგლარაშ-

ვილი თვითმმართველობის წარმომადგენლებთან ერთად გაეცნენ.

თანამედროვე სტანდარტებით აშენებულ მოედანზე განთავსდება ფეხბურთის კარი, კალათბურთის ფარები და მოეწყობა გარეგანათება.

პროექტი ადგილობრივი ბიუჯეტიდან დაფინანსდება, რომელსაც ინდმეწარმე ვახტანგ კუჭაშვილი ახორციელებს.

სოფელ სოვლაში

ბას. კასპის მუნიციპალიტეტის მერი ვახტანგ მაისურაძე, ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლებთან და უმანგი ყურამშვილთან ერთად კასპის საფეხბურთო სკოლას ესტუმრა.

ქველმოქმედმა სკოლის წარმატებულ ბავშვებს საჩუქრად ფეხბურთის ბურთები გადასცა. ვახტანგ მაისურაძემ, სკოლის მენეჯერმა და მწვრთ-

ნელებმა უმანგი ყურამშვილს მადლობა გადაუხადეს უანგარო, მუდმივი ქველმოქმედების და ბავშვებში მოტივაციის ამაღლებისათვის.

დალი კორკომაშვილი, კასპის მუნიციპალიტეტის მერიის ადმინისტრაციული სამსახურის პირველადი სტრუქტურული ერთეულის პირველი კატეგორიის უფროსი სპეციალისტი.



მოღის მაისი, ღგაბა ლუღისოჟჰარულთა სეჟონი



ნათქვამია, — გემოვნებაზე არ დაობენო! ეს ითქმის სასმელების შესახებაც. მაგანი ღვინოს ამჯობინებს, ვინ არაყსა და ვისკის, ზოგს კი ლუდი მიაჩნია საუკეთესო სასმელად და თავის არჩევანსაც მასზე აჩერებს. აი, შინაურული წესით გამოხდილ ლუდს, აბა, რომელი შეედრება, თუნდაც უცხოური წარმოებისა. მოღის მაისი და დგება ლუდის სმა-დაგემოვნების სეზონი. ქაფქაფა და ცივი ლუდი — სიცხეში! როგორია?!

ჩვენი ქალაქის საგაჭრო მომსახურების სფეროში ბოლო ათწლეულში სოკოსავით მომრავლდა ნაირგვარი მიმართულებისა და პროფილის ობიექტები — მარკეტები თუ ერთიანი ქსელები, რომელი ერთი ჩამოვთვალოთ: “ორი ნაბიჯი”, “კალათა”, “მაგნიტი”, “გვირილა”, “ზღაპარი”, “ლიბრე”... ისინი, თითქმის ყველა, გვთავაზობს სასმელების, მათ შორის, ლუდის ფართო არჩევანს. მაგრამ, შეიძლება ბევრმა არ იცის, რომ კასპის სინამდვილეში მოქმედებს სპეციალიზებული მაღაზია ლუდის ქსელისა “ბიარჯორჯია”. იგი სამიოდე წლის წინ გაიხსნა და სამომხმარებლო წრესა და საქმიან ახალგაზრდობაში სულ უფრო პოპულარული ხდება.

“ახალი განთიადის” დღევანდელი ნომრის სტუმარია კასპის ლუდის მაღაზიათა ქსელი “ბიარ-ჯორჯიას” მენეჯერი გიორგი ნიპარიშვილი — ჩვენებური საქმიანი ახალგაზრდა, ვინც ნაბიჯი აუწყო თანამედროვე ტექნოლოგიურ სიახლეთა მოთხოვნებს ...

გიორგი ნიპარიშვილი: “ბიარჯორჯიას” კასპის მაღა-

ზია შიდა ქართლის მასშტაბით პირველია. ის გაიხსნა 2022 წლის ივნისში. დიახ, მალე 3 წელი გახდება. ქალაქის ამგვარი პროფილის სიახლემ გაამართლა. განსაკუთრებით მოსწონთ საქმიან ახალგაზრდებს, ვინც ზოგადად გარკვეულია ლუდის ავ-კარგაანობაში, ზარისხიანობის ნიუანსებში და დასვენებისა და განტვირთვის თავისებურ საშუალებად მიუჩნევიან, როცა სამუშაო დროის ბოლოს მეგობრულ წრეში შეიკრიბებიან...

უშუალოდ “ბიარ ჯორჯიას” ისტორიას რაც შეეხება: იგი დაარსდა 2003 წელს და, იმ დროიდან მოყოლებული, მომხმარებელს სთავაზობს პრემიალური ზარისხის ლუდებს, პირდაპირ მწარმოებელი ქვეყნებიდან.

კომპანია პირველ ეტაპზე ლუდის ასორტიმენტს აწვდიდა კვების ობიექტებს, თუმცა, სტრუქტურულ ზრდასთან ერთად, დადგა საჭიროება საქართველოში ლუდის სპეციალიზებული მაღაზიის გახსნისა. ასეთი მაღაზია 2008 წელს ქ. თბილისში გაიხსნა (საბურთალოს ქუჩაზე), ხოლო ამჟამად მთელი ქვეყნის მასშტაბით ფლობს 31 ფილიალს და მოიცავს ქვეყნის თითქმის ყველა რეგიონს.

ახლა, სულ მალე, ორიოდ თვეში კიდევ 2 ფილიალი შემოგვემატება.

ლუდის მაღაზია “ბიარ ჯორჯია” კასპში გახლავთ სრულფასოვანი ფილიალი. აქ წარმოდგენილია კომპანიის ქსელში არსებული ლუდის სრული ასორტიმენტი, სასმისები, ხორცპროდუქტი და ლუდზე მისაყოლებელთა ფართო არჩე-

ვანი. კომპანიამ შარშანდლიდან დაიწყო ლუდის სხვა აქსესუარების შეთავაზებაც, როგორცაა: კეპები, ბოთლის გასახსნელები, ბრელოკები, თემატური ბანერები და სხვადასხვა სუვენირი.

ვფიქრობთ, ეს ყველაფერი ლუდის მოყვარულებს უდაოდ დააინტერესებს.

ჩვენი კომპანია არა მარტო ცნობადი გახდა, არამედ ფართოვდება კიდევ — მისი ახალი ფილიალი გაეხსენით ქ. გორშიც, ანუ, შიდა ქართლის მხარის მასშტაბით უკვე მეორეა.

ქსელში დასაქმებულთა თაობაზე მოგახსენებთ: ბიარჯორჯიელი პერსონები მხოლოდ ახალგაზრდები არიან. ისინი სრულად ფლობენ ინფორმაციას შიდა ქსელის პროდუქციის შესახებ და, შესაბამისად, ცნობადობის ამაღლების მიზნით მომხმარებელს უზიარებენ აუცილებელ თემატიკას, რაც მეორე მხარისათვის იდეალური საშუალებაა, მიაგნოს და ისარგებლოს მის გემოვნებაზე მორგებული პროდუქციის სახეობით.

სიტყვა რადგან პროდუქციის ნაირსახეობაზე ჩამოვარდა, აქვე დავაკონკრეტებთ: ქსელში შემოტანილია 150 სახეობისა და 22-ზე მეტი ბრენდი შემდეგი ქვეყნებიდან: გერმანია, ჩეხეთი, ბელგია, ინგლისი, ირლანდია, ავსტრია, ესპანეთი, იტალია, მექსიკა, იაპონია. და, რა თქმა უნდა, ქართული.

ახლა სწორედ ამ უკანასკნელის თაობაზე: ჩვენებური ბრენდი “ლაზიკა” ქსელში წარმოდგენილია 2 სახეობით. ეს — ჯერჯერობით, რადგანაც კომპანია “ბიარ-ჯორჯია” ამჟამად აშენებს ლუდსახარშ წარმოე-

ბას, სადაც მხოლოდ პირველ ეტაპზე მოიხარშება 3 სახეობის ლუდი და ეს იქნება ბრენდირებული “რკონი”.

ჩვენი მაღაზია ფლობს ე. წ. “კასპის” სტანდარტს. ბატონებო, ესაა სურსათის უვნებლობის სტანდარტი და ნიშნავს იმას, რომ ჩვენთან დანერგილია სანიტარულ-ჰიგიენური პრაქტიკა. სტანდარტის ერთ-ერთი შემადგენელი ნაწილის აღსრულებისათვის ყოველ 15 დღეში ერთხელ ლუდის



ციტერნები ირეცხება შესაბამისი ხსნარებით.

დასაქმებული კადრის პროფესიული ზრდისა და დაოსტატება-განვითარების თვალსაზრისით კომპანია ატარებს სწავლებას ზოგადი მენეჯმენტის, კლიენტთა მომსახურების, ფინანსებისა და ამ ბიზნესთან მონათესავე სხვა თემების შესახებ.

თქვენს ყურადღებას მივაქცევთ ერთ არსებით გარემოებას: კასპის სპორტკომპლექსის ობიექტებთან მაღაზიის ლოკაციურმა სიახლოვემ განაპირობა ის, ახლებური მიდგომა გამოგვეჩაჩა: ჩვენ მხარდამჭერი და მეოხი გავხდით ადგილობრივი სპორტისა, მხარს ვუჭერთ სხვადასხვა სახეობის წარმომადგენლებს. აი, მაგალითები: მთელი 2023 საფეხბურთო სეზონის განმავლობაში გვერდში ვედექით კასპის საფეხბურთო გუნდს და ყოველი მატჩის საუკეთესო მოთამაშეს გადავცემდით სპეციალურ საჩუქარს. სხვათა შორის, ეს სწორედ იმნაირი თასებია, რომელიც ზშირად ფიგურირებს ქ. მიუნჰენის “ბაიერნის” თამაშებზე, გუნდის გამარჯვებათა აღსანიშნავად.

კიდევ ერთი ნიშანდობლივი კონკრეტული ფაქტის თაობაზე: 2024 წლის

ევროპული საფეხბურთო ჩემპიონატის მიმდინარეობისას, როცა საქართველოს ნაკრების თამაში დიდი ღია ეკრანის მეშვეობით გადმოიცემოდა კასპის ცენტრში, საშუალება მოგვეცა, ჩვენების ადგილზე შეკრებილი გულშემატკივრისათვის შეგვეთავაზებინა სხვადასხვა ლუდი, რისთვისაც ახლაც გვსურს, გულითადი მადლობა მოვასწენოთ, ასეთი ნაბიჯის გადმოღებისათვის, კასპის მუნიციპალიტეტის მერსა და მის მთელ გუნდს. აქვე დავამატებთ, რომ ევროპის ჩემპიონატის დაწყებამდე კომპანიამ გაათამაშა 4 ბილეთი საქართველო-ჩეხეთის ნაკრებების მატჩზე და სრულად უზრუნველყო მათი ბედნიერი ძვლობელების სამგზავრო და საბინაო ხარჯები. ბილეთების გარდა სხვა სახის პრიზებიც გაათამაშდა.

ჩვენთვის უპირველესია მომხმარებლის ინტერესებისა და მოთხოვნების გათვალისწინება. ამიტომ აქ მოსულ კლიენტს დახლზე ხდება საინფორმაციო კოდი, რომლის მობილურ ტელეფონში დასკანერებით შეიძლება კონკრეტული სახეობის ლუდის ისტორიის, წარმომავლობისა და სხვა დამახასიათებელი ტრადიციული ნიუანსების გაცნობა.

საინტერესოა ასეთი დეტალიც: ჩვენიან წარმოდგენილია იმპორტირებული ნაირგვარი სასმისები, რომლებიც თავსებადია შემოტანილი ლუდის ასორტიმენტთან. რას ნიშნავს ეს? — ყოველი სახეობის ლუდს გააჩნია შესაბამისი სახეობის ჭიქა, რომელიც განაპირობებს ლუდში არსებული არომატების შეგრძნებასა და გემურ თვისებებს, ანუ, დაგემოვნების ხარისხს. ასეთი სასმისები კი თითქმის 200-მდეა.

ცხადია, ჩვენი პუბლიკაციის მავან მკითხველს გაუჩნდება კითხვა: — რამდენად ხელსაყრელი და მოხერხებულია ფასები ადგილობრივი მომხმარებლისათვის?

შეგვიძლია შეუფარავად ვთქვათ, რომ სტანდარტული ფასებია გერმანულ და ჩეხურ ლუდებზე და იწყება 3 (სამი) ლარიდან. აი, აქციის პერიოდში კი შესაბამისი უცხოური ლუდები გაცილებით იაფდება.

... ასე, რომ: არჩევანი თქვენზეა, მომსახურება — ჩვენზე!

დაიბადა 1871 წლის 6 აპრილს.

გიორგი მაზნიაშვილის ოჯახური წრე

(დასასრული. დასაწყისი. გვ-4.)

აბილიტაციას, მაგრამ მაშინაც უარი მიიღო.

1937 წ. 9 სექტემბერს გენერალი გიორგი მაზნიაშვილი, ხოლო 11 ოქტომბერს

მისი ვაჟი ივანე დახვრიტეს. წლების განმავლობაში ოჯახმა არ იცოდა მათი სიკვდილის ამ-

ბავი. 1939 წელს სოფიო კარაევა სტალინს და ბერიას უგზავნის წერილს, სადაც წერს, რომ ორი წლის წინ, 5 მაისს დაპატიმრებული მისი მეუღლის გიორგი მაზნიაშვი-

ლის ამბავი ოჯახისთვის უცნობია, წერს გიორგი მაზნიაშვილის დამსახურებას სამშობლოს წინაშე და ითხოვს გაარკვიონ რა ბედი ეწია მის მეუღლეს, გადასახლეს თუ პატიმ-

რობა მიუსაჯეს. მას ვერც კი წარმოედგინა, რომ გიორგი მაზნიაშვილს დახვრეტის განაჩენს გამოუტანდნენ.

ოლია მაისურაძე.

რედაქციაში შემოსული წერილები არ რეგისტრირდება და ავტორებს არ უბრუნდებათ

გაზეთი იბეჭდება გამომცემლობა „ქოლორში“

რედაქცია ხელმძღვანელობს თაიფიშუალი პარსის პრინციპებით. სტაჟიის ავტორის აზრი, შესაძლოა არ ემთხვეოდეს რედაქციის აზრს. მოგანილი ფაქტების სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. სარედაქციო მასალებისა და განხილვების შედეგად რედაქცია პასუხს არ აბეჭდს. რედაქციის ნებართვის გარეშე მასალების გამომქვეყნება იკრძალება.

რედაქციაში ნანა მერაბიშვილი რედაქციის მისამართი: 2600 ქ ქანკი სააქაქის ქ. № 68 ტელეფონი 22-25-76